

XXVII. évfolyam, 2. szám

Ára 3,00 lej

2026. FEBRUÁR

Fotó: Török J. Ottilia

Elmúlt a farsang

A nagybőjtöt megelőző napon, hűs-hagyókedden utoljára engedélyezett a vidám mulatozás. Lövéte meglehetősen eleget tesz ennek a hagyománynak. Ezen a napon évről évre Lövétén száznál is többen magukra öltik a csodálatos viseletünket, hogy méltóképpen megünnepeljék ezt a napot. Köszönet érte a szervezőknek, résztvevőknek! Legyünk büszkék hagyományainkra, továbbra is tartsuk fenn szokásainkat azáltal, hogy megéljük azokat! Feledhetetlen élményben lehet részünk! *(Szerkesztőség)*

Szabó T. Anna: FEBRUÁR

Hallod, hogy pendül az ég? Jön a szél!
Zsendül a földben a nedv, fut a vér,
bizsereg a magban a lomb meg a fény -
túl vagyunk lassan a tél nehezén.
Olvad a hó, fenn fordul a nap,
kiböködi a hideg csillagokat,
döccen a vén föld rossz kerekén -
túl vagyunk mégis a tél nehezén.
Jaj, milyen évszak! Hosszú, sötét.
Óvtuk az otthon csöpp melegét.
Biccen az új ág, zsenge remény:
túl vagyunk, úgy-e, a tél nehezén?
Jön, jön a szél, friss föld szaga száll,
létre gyötörte magát a halál,
nincs lehetetlen, van te meg én -
túl vagyunk, látod, a tél nehezén.

Könyvajánló

(BJ Fogg, PhD: Apró szokások- kis változtatások, amelyekkel egész életünket megváltoztathatjuk)

Az apró lehet hatalmas is.

Az elmúlt évek során azt tapasztaltam, hogy szinte mindenki valamiféle változásra törekszik: egészségesebben táplálkozni, fogyni, többet mozogni, csökkenteni a stresszt, jobban aludni. Az életmódváltásról gyakran úgy beszélünk, mintha hatalmas ugrás lenne: egyik napról a másikra új emberré válunk, mindent tökéletesen csinálunk, és soha többé nem hibázunk. A valóság azonban jóval emberibb. A tartós eredmények sokszor nem a látványos, forradalmi módszerek miatt születnek, hanem a szinte észrevétlen lépésekből. Az apró szokások ereje abban rejlik, hogy képesek lassan, mégis biztosan megváltoztatni az életünket.

Miután reggel kikeltél az ágyból, azonnal mondd ki ezt a mondatot: **"Ez egy nagyszerű nap lesz!"** Az öt szó kimondása közben próbálj optimista és pozitív érzelmekkel töltekezni.

A mindennapjainkat alapvetően a viselkedés ismétlődő mintái alakítják. Amit nap mint nap megteszünk, végül identitássá válik. Ha ezen szeretnénk alakítani, nem feltétlenül kell mindent felforgatnunk. Néha éppen az apró változások vezetnek a legnagyobb eredményekhez. Ha valaki például szeretne sportosabb életet élni, nem kell rögtön maratont futnia. Lehet, hogy az első lépés csupán napi két fekvőtámasz. Nevetségesen kevésnek tűnik, mégis elindít egy folyamatot: megmutatja, hogy képesek vagyunk cselekedni.

Ezt a gondolatot hangsúlyozza BJ Fogg, a Standard Egyetem Viselkedéstervezési Intézetének alapítója is. Kutatásai szerint az emberek gyakran rossz helyen keresik a megoldást. Azt hisszük, több akaratereőre van szükségünk, pedig sokszor nem a jellemünkkel van a baj, hanem túl nagy feladatot adunk magunknak. A motivációhiány mint probléma, sokkal kisebbé válik, ha a cél annyira egyszerű, hogy szinte lehetetlen kihagyni.

Az apró sikerélmények ráadásul önmagukat erősítik. Ha minden nap teljesítjük a kicsi vállalkásunkat, megtanuljuk, hogy számíthatunk magunkra. Fontos, hogy értékeljük sikereinket ahelyett, hogy a kudarcainkon rágódnánk. Figyelmünk ugyanis arra növekszik, amerre fordítjuk. Ha észrevesszük a haladást, még akkor is, ha parányi, nő az önbizalmunk és a kedvünk a folytatáshoz.

Sokan azért nem mernek belevágni, mert félnek, hogy nem lesznek elég jók, elég kitaróak. Pedig talán éppen az lenne a kulcs, hogy merjünk kicsiben kezdeni. A nagy álmok megvalósítása is az első, szerény lépéssel indul. Amikor megengedjük magunknak ezt a kezdetet, rájövünk valamire: a változás lehet könnyű. Nem kell szenvedéssel járnia, nem kell drámainak lennie. Lehet fokozatos, barátságos, sőt örömteli is.

Így születik a pozitív változás. Nem erőszakkból, hanem együttműködésből önmagunkkal. Amikor hibázunk, érdemes emlékeztetni magunkat: **ne ítélkezz önmagad felett!** A botlás nem bukás, hanem a tanulás része. A lényeg, hogy másnap újra megtegyük azt a két fekvőtámaszt - vagy bármi legyen is a mi apró lépésünk.

Tekints a hibákra úgy, mint felfedezésekre, és használd fel a továbblépéshez!

Végül talán rájövünk, hogy az igazi átalakulás nem hangos. Csendben történik nap mint nap, miközben észrevétlenül egyre közelebb kerülünk ahhoz az emberhez, akivé válni szeretnénk. Az apró szokások pedig mint kitaró társak, vezetnek minket ezen az úton.

Ez a könyv megtalálható a lövétei könyvtárban. Hajrá! Kölcsönözzék ki!

Üdv, András Emilia óvó néni

KÖZBIRTOKOSSÁGI HIRDETÉS

A KÖZBIRTOKOSSÁG VEZETŐSÉGE ÉRTEŚÍTI A TAGSÁGOT, HOGY FEBRUÁR 24-ÉN, KEDDEN KEZDŐDIK A TŰZIFAOSZTALÉK KIOSZTÁSA A KIRULYIRAKODÓHELYRŐL.

AZ IGAZOLÁSOKAT A FAHOZÓ NAPOT MEGELŐZŐ NAPON 8⁰⁰-14⁰⁰ ÓRÁIG LEHET KIVENNI A KÖZBIRTOKOSSÁG IRODÁJÁBAN. KÉRJÜK, HOZZÁK MAGUKKAL A TAGSÁGI KÖNYVET ÉS A SZEMÉLYI IGAZOLVÁNYT.

AZ IDÉN CSAK A 2026-OS OSZTALÉKOT ADJUK.

ÉRDEKLŐDNI LEHET A KÖZBIRTOKOSSÁG IRODÁJÁBAN VAGY A 0266 220 728-AS TELEFONSZÁMON.

VEZETŐSÉG

HIRDETÉS

A Közbirtokosság Vezetőtanácsa értesíti az érdekelteket, hogy 2026-ban kedvezményes áron vásárolható fenyőrönkkel támogatjuk a lakóházat építő lövétei lakosokat.

Kéréseket 2026. április 18-ig lehet letenni a közbirtokosság irodájában.

A kérés mellé kötelező csatolni:

Építkezési engedély

vagy

- A kérelmező személyazonossági igazolványa
- Az építendő ház/telek elhelyezkedése Lövétén
- Az építendő ház elhelyezkedése a telken
- Az épület szerkezeti tervrajza

A kérések tulajdonosait az aktacsomók elbírálása után az iroda épületében kifüggesztett listán értesítjük.

Vezetőség

Lövéte, 2026.02.10.

HIRDETÉS

A Közbirtokosság Vezetősége értesíti az érdekelteket, hogy 2026-ban is, az előző évhez hasonlóan, szabadadásban lehet vásárolni fenyőrönköt korlátolt mennyiségben Lövétére. Iratkozni lehet a Közbirtokosság irodájában március 31-ig.

Vezetőség

Lövéte, 2026. 02. 10.

NAGYON FONTOS FELHÍVÁS!

MEGKÉRJÜK AZOKAT A LAKOSOKAT, AKIKNEK A HÁZTARTÁSÁBA BE VAN VEZETVE A KARULYOSI VÍZ, FELTÉTLENŰ ELLENŐRIZZÉK LE A VÍZCSAPOKAT, HOGY EGYSZERRE CSAK EGY HÁLÓZATRÓL TÖRTÉNJEN A VEZETÉKES VÍZNEK A BEJÖVETELE! ANNAK FÜGGVÉNYÉBEN, HOGY MELYIKET HASZNÁLJÁK, VAGY A RÉGI HÁLÓZATI CSAP VAGY AZ ÚJ HÁLÓZATÉ EL KELL, HOGY LEGYEN ZÁRVA! ELLENKEZŐ ESETBEN ÁTFOLYÁS TÖRTÉNIK A KÉT VÍZHÁLÓZAT KÖZÖTT, ENNEK KÖVETKEZTÉBEN AZ TÖRTÉNIK (ÉS SAJNOS EZT TAPASZTALJUK), HOGY A KARULYOSI VÍZ ELSZÍNEZŐDIK, SŐT ADOTT ESETBEN EGY MÁSIK BAZINNÁL TÚLFOLYÁST EREDMÉNYEZHET! KÖSZÖNJÜK!

POLGÁRMESTERI HIVATAL

Játszótér. Mindannyiunké. Vigyázzunk rá!

Közös összefogás eredményeként megépült a falu központjában az új játszótér, amit nagy örömmel a tavaly nyáron birtokba is vettek a gyermekek. KÖZÖS, vagyis mindenkié. Nem kis munka eredménye. Ezt szem előtt kellene tartani mindenkinek, kicsiknek, nagyoknak! Jó lenne rendeltetésszerűen használni! Nagy odaadással dolgoztak sokak azon, hogy létrejöjjön. Ha már rendelkezésünkre áll, figyeljünk oda, hogyan és miként használjuk. Ez az új játszótér annak reményében épült, hogy nem jut olyan sorsra, mint a régi, amely ugyanott állott. De sajnós a leszakadt hinta látványa, a sok elszívott szivarvég nem erre mutat.

Tehát, tartozunk annyival önmagunknak, társainknak és nem utolsósorban az alkotóknak, hogy vigyázzunk arra, amit létrehoztak. És tudjátok, a kamera mindent lát!

Polgármesteri Hivatal

Varázslatos farsangi multság a Szent Gellért Alapítványnál - közösség, bátorság és összetartozás ünnepe

Február 11-én különleges hangulat lengte be a lövétei Népház termét: a farsangi multság idén is a jókedv, az elfogadás és az egymásra figyelés ünnepévé vált. A résztvevők számára ez az alkalom nem csupán jelmezekről és zenéről szólt, hanem arról is, hogy mindenki önmaga lehessen - ez volt az esemény egyik legfontosabb üzenete.

A program során a fogyatékkal élő védeenceink saját személyiségüket, hobbijaikat és mindennapi "szupererőjüket" mutatták be zenés produkciók formájában. Megha-

tó volt látni, milyen odaadással és vágyal készültek: ami sokak számára egy egyszerű hétköznapi esemény, számukra valódi terápia, önkifejezés és bátor kiállítás. A rendezvény ismét bebizonyította, hogy fogyatékkal élőként is lehetnek bátrak, kitartóak, és értéket adhatnak a közösségnek.

A multságot tovább színesítette a lövétei Székely Mózes Általános Iskola VII. osztályosainak táncelőadása. A diákok saját szabadidejüket felajánlva készültek, és nagy

folytatás a 4. oldalon

Bárho! élz a földön, minden út hazavezet!

Gyermekkoromat idézte az elmúlt pár hét utazás Csíkszeredából Lövéteire és vissza, havazásban, jeges úton, mint az 1990-es években.

A szülőfalumban a januári/februári hónapokat beszínesítik a kortárstalálkozók, a hosszú téli napok így nagyobb örömet, kikapcsolódást jelentenek kicsiknek és nagyoknak egyaránt a Népházban.

Az 50 éves kortárstalálkozó megszervezése mögött közös csapatmunka, ötletek megosztása, kivitelezése volt főszerepben, mosolyok, nevetések, néha kisebb mérgelődések, mert ilyenek is vagyunk mi, lövéteiek, valljuk be, szeretünk orrunk alatt morgolódni.

Utaztak haza a szélrózsa minden irányából a kortársak, volt, aki keresztet vetett, amikor megérkezett a Lövéte táblához, másoknak könny futott végig az arcukon, mert hazaérkezni a kortárstalálkozóra, kiváltképp az 50 évesre, valami különleges érzés, ami szinte leírhatatlan.

A találkozó legfontosabb közösségi alapjai az összetartozás, a személyes kapcsolódás, a közös élmények megteremtése, így volt folytatása a színpadi szerepeknek, amely 1928 óta él, és ápolják napjainkig.

A közös tánc, éneklés, borozgatások újra és újra összehozott minket, hogy együtt tanuljunk, alkossunk és nevéssünk.

A legszebb az egészben az egység, amivé nővünk a nagy nap végére, nem számít, mikor és hol hibáztunk, a színpadon vagy az életben, mert egymás és a közönség támogatásával taps, biztatás a jutalmunk.

Szeretnék megosztani néhány mondatot a kortársaimtól, szívmelengető, kedves szavakat/mondatokat, melyek életünk végéig megmaradnak, emlékezünk rájuk:

- meghívás nélkül kell részt venni, mert kötelességünk

- hálás vagyok, hogy ezt a kort megértem

- jó volt együtt lenni, feleleveníteni az önzetlen, tiszta emlékeket

- tartozom ennyivel a néhai jó édesanyámnak, magamnak meg a szülőfalumnak

- most éreztem azt, hogy itthon vagyok

- hálás szívvel köszönök mindent, és tényleg mindent

- a szívem tele van örömmel, boldogsággal, hogy ilyen nagyszerű, aranyos, érdeklődő (és még sorolhatnám), jó emberekkel tölthettem vagy 16 órát... és itt fogunk ülni az 55, 60, 65, 70, 75 - jajjj ?? -, 80 éves kortárstalálkozón is

- valahogy semmim nem fájt, olyannyira jól éreztem (éreztek) magam, hogy a szívem tele van boldogsággal, és úgy érzem, hogy egy jó darabig van, amiből táplálkozunk

- jó lenne 120 évig élni

- minden nagyon szuper volt! Köszönjük Nektek!!!

Mi meg köszönjük a családjainknak, barátainknak, ismerőseinknek, szomszédoknak és nektek, kedves falu közönsége, hogy bármilyen formában segítettek nekünk, ha nem mással, egy tappsal, hogy érezzük, együtt itthon lenni, ünnepelni jó!

Szöveg és fotó: Török J. Otília

30 éves kortárstalálkozó

Nem is tudom, hogyan kezdjem.

Az én kapcsolatomban Lövéteivel és az otthonnal talán másabb, mint a többi kortársamé.

Magyarországon éltünk, de már gyermekkorom óta érzem, hogy a haza itt van. Míg az itthon élők jól ismerték egymást óvodából, iskolából, addig én csak jóval később ismertem meg őket.

Ahogy telt az idő, barátokká, ismerősökké váltunk, de gyermekként nem is gondoltunk arra, milyen jelentősége van annak, hogy "kortársak" vagyunk.

Most, hogy már felnőtünk, megértettük, hogy mi vagyunk azok, akik továbbviszik a szüleinktől tanult hagyományokat, és mi őrizzük ezeket az értékeket. Természetesen, ahogy a világ, mi is változtunk. A fejlődéssel mi is haladtunk: van, aki otthon maradt, és vannak, akik külföldre mentek. De egy ilyen alkalom - legyünk bármilyen messze - összekovácsol minket és hazaszólít.

Így voltam ezzel jómagam is. Akár a 18 éves bálról volt szó, akár éppen a szüreti bálról, most is azzal a gyermeki izgatottsággal szerveztük és készültünk. Mindenki lelkesen tette a dolgát: voltak, akik a színpadon álltak, és voltak, akik a háttérben zajló dolgokban segítettek.

Talán a legszebb és legszívmelengetőbb érzés az, amikor hazatérsz, és úgy fogadjuk egymást, mintha tegnap találkoztunk volna - pedig sok-sok év eltelt.

Demeter Szabolcs

György Emőke A farsangi fánk

A fánk kerek, cukros labda,
Száját mindenki megnyalja,
Aki már kóstolt belőle,
Nyála is csorog tőle.

A finom fánk szép szalagos,
A közepe oly lyukacsos,
Édes, fehér tejszínhabbal
Töltsük meg és együk hamar!

Gőzölög a meleg csoda,
Ide jössz, vagy vigyem oda?
Vidám arccal ül a tálon,
Szádba szökjön, azt kívánom!

Dalolászás, mulatozás,
Tánc közben kis nassolgatás,
Fahéjillat leng be mindent,
Víg farsang nélküle nincsen!

Gondolatok életmódváltóknak

Hamarosan itt a tavasz, a megújulás és az újrakezdés időszaka, amikor több energiánk van, motiváltabbak és talán kitartóbbak is vagyunk. Ez egy nagyszerű lehetőség lehet életmódváltás szempontjából is, érdemes kihasználni ezt az időszakot az első lépések megtételéhez.

Sokan úgy gondolják, hogy a tudatosabb életvitel csak akkor ér valamit, ha azt tökéletesen csinálják, ezért inkább bele sem vágnak. Pedig a valóság az, hogy ez egy életen át tartó, apró lépésekből felépülő folyamat, ahol lesznek szétcsúszott, átlagos, jól sikerült - és néha tökéletes - napok is. Minden apró lépés, változás és új szokás hatalmas előrelépés lehet az egészségünk felé, csak adjunk elegendő időt a testünknek és az elménknek a változásra.

Fontos már a folyamat elején tisztázni magunkban, hogy ne a motivációra építsünk, mert az valószínűleg hamar el fog illanni. Egyszer lesz kedvünk, máskor nem - és így nem fog működni. Ehelyett új rutinokban érdemes gondolkodni, olyan szokásokban, amelyeket fokozatosan bevezethetünk a mindennapokba, és akkor is megcsináljuk, amikor éppen nincs kedvünk hozzá.

Pár kezdeti gyakorlati útmutatóval szeretnék bátorítani arra, hogy merj változtatni, hiszen tudjuk: ha egészségünk van, mindenünk megvan!

TESTMOZGÁS

- Napi 20-30 perc séta.
 - 5-10 perc ízületi átmozgatás (különösen ülőmunkát végzőknek).
 - A nap folyamán 5x10/15 guggolás, fekvőtámasz vagy más alapgyakorlat.
- A sok kicsi összeadódik, és ezzel is növelhetjük a napi fizikai aktivitásunkat. Egy idő után érezni fogjuk, hogy ez már nem elég, többre vagyunk képesek, és jöhetnek a heti 2-3 alkalommal végzett, úgymond teljes értékű edzések is. A lényeg, hogy használjuk és

mozgassuk a testünket, találjuk meg azt a mozgásformát, amit örömmel végzünk. Ne feledjük, testünk mozgásra lett teremtve!

TÁPLÁLKOZÁS

- Kezdjük el több zöldséget és gyümölcsöt fogyasztani. A legjobb, ha minden étkezésünk tartalmaz zöldséget valamilyen formában (nyersen, fermentálva, párolva, főzve, sütve).
- Együnk elegendő fehérjét.
- Lehetőleg kerüljük a bolti, erősen feldolgozott húskészítményeket (virsliek, szalámik, párizsok). Válasszunk minél többször tiszta alapanyagokat, és azokból főzzük (hús, hal, tojás, belsőségek, hüvelyesek, gombafélék, tejtermékek).
- Próbáljunk az étkezések között kalóriamentes időszakokat tartani, amikor csak tiszta vizet, cukrozatlan teát vagy feketekávét iszunk.
- Kerüljük a hozzáadott cukrokat, valamint a bő zsírban és olajban sült ételeket. Helyette válasszuk a süttőt, a párolást vagy a grillezést.
- Üdítők helyett térjünk rá a tiszta vízre.

ÉLETMÓD ÉS REGENERÁCIÓ

- Menjünk minél többször friss levegőre, lehetőség szerint a természetbe.
- Aludjunk napi legalább 7-8 pihentető órát.
- Építsük és ápoljuk a meglévő kapcsolatainkat, és tartozzunk egy olyan közösséghez, ahol jól és megbecsülve érezzük magunkat.

Az életmódváltás nem egy drasztikus fordulat, hanem egy fokozatos út. Kezdjük 1-2 új szokással, majd fokozatosan építsünk rá egy következőt. A valódi eredményeket nem a tökéletesség, hanem a következetes haladás hozza.

K. R.

folytatás a 2. oldalról

Varázslatos farsangi multság...

örömmel léptek színpadra, hogy hozzájáruljanak az ünnep hangulatához. A rendezvény állandó barátja, Tókos Roland ezúttal is élőzenével teremtette meg a hamisítatlan farsangi atmoszférát.

A lövétei édesanyák frissen süttött mini kürtöskalácsai, valamint a meleg tea és üdítők tovább fokozták az esemény meghittségét. Ezek az apró, szeretetteljes gesztusok tették igazán teljessé a délutánt.

A Szent Gellért Alapítvány köszönetét fejezi ki mindenkinek, aki jelenlétével, jókedvével vagy munkájával hozzájárult a rendezvény sikeréhez. A farsangi multság emléke sokáig velünk marad.

A közösség már készül a következő találkozásokra

A Szent Gellért Alapítvány szeretettel vár minden érdeklődőt az év további közösségi eseményeire is, amelyek különböző helyszíneket zajlanak majd:

Húsvét, Majális, Szüreti bál - ősszel

A részletekért az alapítvány munkatársa, Lőrincz Boróka ad bővebb tájékoztatást a 0747 908 815-ös telefonszámon.

Támogatási lehetőségek - köszönjük, hogy gondolkodnak ránk

A szervezet hálás mindazoknak, akik fizetésük utáni adójuk 3,5%-át tevékenységeik támogatására ajánlják fel.

Jó hír, hogy idéntől a 2000 lej feletti nyugdíjjal rendelkezők is újra felajánlhatják adójuk 3,5%-át.

A felajánlás két módon is elérhető:

Online: <https://formular230.ro/fundatia-szent-gellert-alapitvany>

Papíron: http://www.szga.ro/Formular_230.pdf

A kitöltött űrlap elérhető/leadható az alapítvány székhelyén, vagy elküldhető a szga@szga.ro e-mail címre.

Támogathat direkt módon is az szga.ro/tamogatom internetes címen.

A farsangi multság után a közösség már izgatottan tekint a következő találkozások felé. A szervezők szeretettel várnak mindenkit - együtt mindig teljesebb az ünnep.

Szent Gellért Alapítvány

Lélek és fejlődés óvodáskorban

Szabályok és határok: miért van rájuk szükség?

Nemrég részt vettem egy előadáson, ahol az előadó arról beszélt, hogy a gyermekek nevelését úgy kell elképzelni, mint egy folyónak a sodrását, a víz nagy sebességgel érkezik, a nevelőnek pedig az a feladata, hogy annak medrét a megfelelő módon építse, olykor növelje, erősítse, ha kell, mert, ha egyszer kiönt a víz, akkor már nagyon nehéz azt visszatartani.

Így kell lennünk a fegyelmezéssel és a szabályok felállításával is gyermekeink nevelése során. Elsősorban egy karámként kell elképzelnünk a határokat, minél kisebb a gyermek, annál szűkebb a karám, a gyermek növekedésével pedig egyre inkább tágul. Ezek a határok biztonságot, kiszámíthatóságot adnak a gyermekek számára, és nem korlátot, tiltást jelentenek, sokkal inkább védőháló, amelyek megóvják a gyermeket attól, hogy olyan helyzetbe kerüljön, amelyet még nem tud kezelni. A gyermekek számára a világ hatalmas és kiszámíthatatlan, a szabályok kapaszkodót jelentenek ebben a bizonytalan közegben. Ha tudják, mi megengedett és mi nem, az csökkenti szorongásukat. Gyakran a problémás viselkedés határkeresést jelent: a gyermek teszteli, hogy meddig mehet el. Paradox módon a gyermek akkor tud igazán felszabadultan játszani, kísérletezni, fejlődni, ha stabil keretek veszik körül, a határok adják meg azt az alapot,

amelyre az önállóság épülhet.

Amikor egy szülő következetesen reagál, ragaszkodik különböző viselkedési formákhoz, azzal azt üzeni: "Biztonságban vagy. Figyelek rád. Tudom, mire van szükséged." Gyakori tévhit, hogy a szigorú szülő kevésbé szerethető, pedig valójában a konkrét határok az odafigyelés és a felelősségvállalás jelei. A gyermek számára megnyugtató, ha azt érzi, hogy a szülő stabil, képes irányítani a helyzetet, és nem bilien ki az érzelmi viharok esetében.

Mindezek mellett a szabályok a határszabáson túl tanító jelleggel is bírnak. A szabályok segítenek megtanulni a késleltetést (nem kapok meg mindent azonnal), felelősséget vállalni tetteinkért, tiszteletben tartani mások igényeit, kezelni a csalódást, ami az élet természetes velejárója.

Úgy gondolom, hogy mindezek alapján kijelenthetjük, hogy a szeretetteljes, de ugyanakkor következetes keretek segítenek abban, hogy a gyermek megtanulja kezelni érzelmeit, és fokozatosan felelősségteljes felnőtté váljon. A gyermeknek nem tökéletes szülőre van szüksége, hanem kiszámítható, biztonságot adó jelenlétre.

Tókos Ibolya óvó néni

Az erdő mint ökológiai rendszer

Egy ökológiai rendszert (ökoszisztémát) az élőhely (biotóp) és az életközösség (biocönózis) alkotja. Az élőhely a környezet életelen tényezőit (domborzat, hőmérséklet, fény, nedvesség, vegyi anyagok) foglalja magába, míg az életközösségen az élő tényezőket (növények, állatok, mikroorganizmusok, ember) értjük. Az ökológiai rendszerek összessége a Föld bioszféráját képezi.

Az erdő a legstabilabb ökológiai rendszer, amire következtetni tudunk abból, hogy a természet a leggyakrabban az erdőt hozza létre. Egy pár év elegendő ahhoz, hogy a legelő, kaszáló beerdősödjék. Az utak mentén, folyó- vagy állóvizeink partvidékén az erdőre emlékeztető, fás szárú növényeink jelennek meg.

Az erdők hatalmas mennyiségű szerves anyagot állítanak elő, amit a különböző ökológiai tényezők tesznek lehetővé.

Az erdő, az erdei növényzet szoros kapcsolatban volt és van az emberi társadalommal. A "régi" emberek az erdők fáit szemlélve arra gondoltak, hogy melyik fából mit lehetne készíteni (kerékfej, fentő, kerékfal, szántalp, tézsola, járom, bordica, szerszámnyél, villa, késefa - ma a késefát is vasból csinálják -, fergettyű, nyújtó, tengely, löcs, ágas, kabala stb.). Ha nem tudtak kitalálni semmit, azt mondták, hogy lesz tűz belőle.

Az erdővédelem az emberi tevékenység igen fontos területe. A "zöld arany" óriási érték, és annak védelme az emberiség állandó feladata, ami külön fejezetet érdemel.

Szabó Dániel ny. biológianár

Az erdő fohásza

Írta: Hannes Tuch

német erdész, író, költő

Fordította: Fekete István

Vándor

ki elhaladsz mellettem,
ne emelj rám kezet!

Én vagyok

tűzhelyed meleg hideg téli
éjszakákon, én vagyok tornácod
barátságos fedele, melynek
árnyékába menekülsz a tűző nap elől,
és gyümölcsöm oltja szomjadat.

Én vagyok

a gerenda, mely házadat tartja,
én vagyok asztalod lapja, én
vagyok az ágy, amelyben fekszel,
a deszka, amelyből csónakodat építed.

Én vagyok

házad ajtaja, bölcsőd fája...
... koporsód fedele

Vándor

ki elmegy mellettem,
hallgasd meg kérésem
NE BÁNTS!

(A verset beküldte Szabó Dániel.)

Kedves Olvasó!

Négyévente megadatik a lehetőség, hogy otthonunk melegében részesei legyünk a téli sportokat legmagasabb szinten űzők sikereinek vagy épp kudarcainak. Ülünk a tévé előtt, és ámulva nézzük azt a hihetetlen emberi teljesítményt, amit az olimpiakonok nyújtanak. Életük összefoglalható pár kőkemény mondatban. Éveken át tartó megfeszített edzés. Végeláthatatlan lemondások. Folyamatos kalóriaszámlálás. Sebességmérés. Alapmozdulatok mesterivé fejlesztése. Stressz, és annak kezelése. Versenydrukk. Sérülés. Életveszély. Emberfeletti fizikai és pszichés megterhelés.

Az érmekért hasonló tudású versenyzők szállnak versenybe. Hogy ki nyer végül, azt csak az adott pillanatban előhozott teljesítmény dönti el. A századmásodpercek. A megragadott lehetőségek. A kockáztatások. A bevállalások. A félelem legyőzése.

Így tanúi lehetünk felfoghatatlan, a pálya szélén véget érő karriereknek. A versenysporttól való örök búcsúnak. Az utolsó elszalasztott lehetőségeknek. A túl nagy külső és belső teher okozta hibáknak. A nagy sérüléseknek. A sok "nagyon akarásnak".

De tanúi lehetünk nagy visszatéréseknek. A sérülés miatt több évet kihagyó versenyzők friss lendületének. Például közel száz éve nem volt 42 éves női műkorcsolyázó a téli olimpián, aki 16 évnyi kihagyás után tért vissza, s aki így nyilatkozott: "remélem, mások is erőt merítenek ebből: ha kitartasz, túljutsz a nehéz időszakokon, és nem állsz meg, akkor elérheted azt a csodálatos dolgot, amiről egész életedben álmodtál."

Az olimpia nem csak az időmérésről, technikázásról vagy a centiméterekről szól. Emberi sorsokat, történeteket látunk. Olyan történetek tanúi lehetünk, ahol

a kudarcot és a győzelmet is méltósággal viselik.

Amikor egy elesés után is képesek felállni és végigcsinálni, amire évekig készültek. Vagy amikor a legesélyesebbnek tartott elbukik, de szívből gratulál a nála jobban teljesítőnek. "A verseny után azt mondtam az aranyérem-esélyesnek, hogy hihetetlen élmény volt vele egy jégen korcsolyázni. Ő pedig azt felelte, hogy megérdemeltem ezt a győzelmet."

Vagy a bronzérmesek nem az aranyat irigylik, hanem tisztelnek az azt megérdemlők előtt: "Nehéz éveken vannak túl, az előző olimpián nem nyertek érmet, és most végre összejöttek nekik. Hatalmas tiszteletet érdemelnek."

Szívszorító látni az aranyéremmel a nyakában nyilatkozó világszínvonalú sportolót, akinek öröme nem lehet teljes, mert nemrég veszített el valakit: "Nem könnyű, hogy nem tudom megosztani ezt a nagyszerű győzelmet valakivel, akit olyan nagyon szerettem."

Az olimpiára kijutás önmagában hatalmas teljesítmény, így sokszor nagyobb örömet élnek át a nem éremesélyesek: "Még mindig rendkívül boldog vagyok, hogy megadhattuk ezt a pillanatot azoknak, akik miattunk jöttek, és együtt ünnepelhettünk."

Hatalmas örömet szereztek a hódeszkás székelyföldi lányok is, akik felrajzolták Székelyföldet a világ snowboardtérképére. Csak így tovább, élsportolók! Reméljük, sokakat inspirálnak majd a sikertörténetek: hogy érdemes áldozatot vállalni, hogy sosem késő nagyot álmodni, hogy mások sikerének is szívből lehet örülni, hogy a sportszerűség lényege nemcsak a szabályok betartása, hanem a szabályokon túli emberség megnyilvánulása is.

M. A.

Sport rovat

Újra a csúcson!

Február 14-15 - én részt vettünk a 27. Udvarhely Körzeti Labdarúgó Teremtornán! A csoportmeccseket nagyon simán nyertük:

Lövete - Kápolnás 6-1

Lövete - Máréfalva 5-0

Lövete - Korond 4-0

Vasárnap a negyeddöntővel folytatódott a bajnokság, ahol Parajd csapatát vertük 4-2 arányban! Ezt követte az elődöntő, ahol a torna legnehezebb mérkőzésén győztük le Varság csapatát 3-2 arányban! A döntőben egy korai góllal sikerült vezetést szerezni Csekefalva csapata ellen, és ezt az előnyt sikerült is megtartani a meccs végéig, így 8 év után újra bajnokok lettünk! Csapatunkból kiemelkedett Györgylőrincz Csaba, aki 6 gólt szerzett, és ezzel ő lett a torna gólkirálya!

A Székely Mózsef Általános Iskola tanulói februárban a következő bajnokságokban vettek részt:

- Az U8-as korosztály a sikeres körzeti megnyerése után sajnos alulmaradt a selejtezőben Keresztúr csapata ellen 3-0 arányban!
- Az U12-es csapat a körzeti szakaszon a III. helyezést érte el!
- Az U14-es csapat közel volt a továbbjutáshoz, a döntőben végül 2-1 arányban alulmaradt Kápolnás csapatával szemben, így be kellett érniük a II. hellyel!

Fotó és szöveg: LSE

A lövétei sóbánya meseszerű története, ahogy a negyedikes gyermekek képzeletében él:**A lövétei sóbánya**

Most nagyon figyeljetek rám! Elmesélek egy történetet a lövétei sóbányáról!

Régen történt, bíz ez régen, még abban az időben még én sem voltam megszületve.

Édesapám egy hideg téli estén elmesélte nekem, hogy hogyan is keletkezett a sóbánya.

Az is igaz, hogy neki is még a nagyapja mesélte el, ezért ő is egy-két sorra emlékszik abból, amit mondott anno a nagyapja.

A sóbánya ott volt a föld alatt, és senki, de senki nem foglalkozott vele. Na, most figyeljetek!

Egyszer apukámnak a nagyapjának a dédszülejének az apukája, ő egyszer nekifogott ásni.

Addig-addig ásott, hogy érezte valami finom só illatát. És még jobban kezdett ásni, egyszer jött a komája, az is beszélgetett.

Aztán még-még jöttek emberek. És kikeletkezett a bánya.

Apukámnak a nagyapjának a dédszülejének az édesapja nagyon büszke volt arra, hogy valaki, vagyis ő nekifoghatott az ásásnak.

Még én is nagyon büszke vagyok rá, pedig nem is ismerem/ismerhettem.

Szikszai Nóra, IV. B osztály

A lövétei sóbánya

Képzeljétek el, hogy Lövétén volt sóbánya! Igen, nem hazudok, na, akkor elmesélem nektek:

Volt egyszer egy lövétei bátor legény, nevezük Ferkónak. Egyik nap elhatározta, hogy ő igenis elmegy, és ásni kezd egy bányát, s az bíz sóbánya lesz. Ásott hetekig, hónapokig, évekig, míg csak egyszer felkiáltott:

- Nézzék, ez itt színtiszta só!

De nem hitt neki senki, ő azért belevágott! Csinált sárkányokat sóból, csinált lépcsőt sóból, míg egyszer csak mindenki oda akart menni! Még a parajdi népség is oda akart költözni. De egy parajdi beleütött egy fejszét a falba, és a só köddé vált. És egy parajdi elvitt magával egy adag sót, és elültette, és így készült a parajdi sóbánya. Reméljük, Ferkó egyszer visszatér, és már mindenki hinni fog neki, ha azt kiáltja: Nézzék, ez színtiszta só!

Benedek Lilla, IV. B osztály

A lövétei sóbánya

Egy nap a barátaimmal elmentünk a lövétei sóbányába, egyszer Kristóf azt mondta, hogy:

- Próbáljuk kiásni!

Mi nekifogtunk, hát egyszer találtunk egy lépcsőt.

Amit a tanító nénink mesélt, volt régen egy fiú, aki ezt a lépcsőt építette, mi kiástuk a többi.

Aztán leértünk a végére, láttunk régi játékokat, még sok más érdekességet, mentünk tovább, találtunk egy nagy követ, ami csillogott-villogott.

Szilárd azt mondta:

- Én még ilyent nem láttam!

Jól megnéztük, nekünk nagyon tetszett, csak hát nem vihettük haza, aztán kijöttünk, és még egy lépcsőt kezdtünk ásni.

- Hát nini, eltört a lapát!

A barátok hazamentek, és másnap folytatták.

Gábos Emőke, IV. B osztály

A lövétei sóbánya

Volt egyszer egy gyönyörűsép bánya, melynek bejárata Lövétén keletkezett, egy fiú egyedüli munkájával.

Kimentem a kertbe a testvéremmel homokozni. Ástunk-ástunk, egy fél óra múlva nem tudtunk kijönni a homokozóból. Még eltelt egy óra, és hirtelen a sóbányában találtuk magunkat. A testvérem kérdezte, hogy:

- Hol vagyunk?

- A sóbányában.

- Nini, ott vannak a parajdiak.

- Futás!!! Rohantunk ki a barlangból. Másnap visszamentem egyedül áskálni, évekig ástam a gyönyörűsép lépcsőket. Egy idő után el is felejtettem a bányát, családom lett, lettek unokáim.

Egy napon visszamentem a bányába az unokáimmal, és ők megkérdezték, hogy:

- Hol vagyunk?

- Most a lövétei sóbányában vagyunk, ahol oly sok évig áskáltam fiatalkoromban.

Mihály Lajos, IV. B osztály

A lövétei sóbánya

A kaszálókon elterült egy sóbánya. Ezt régen egy fiú ásta ki, aki mérnök lett. De most már meghalt, és bemo hásozott a bánya is. A legénynek volt egy gyermeke, s neki volt egy fia. A fiút úgy hívták, hogy: Jánoska. Jánoskát is érdekelte a bányászat, így nekiállt, és megint elkezdte ásni. Ahogy ásott, lassan előbukkantak az elferdült lépcsők és a bánya torka. És ekkor... Meglátta a sok sót. Lassan, egyenként újra faragta, ásta, egyenesítette a lépcsőfokokat. És megvolt a bánya. De nem volt, ki felavassa. Megkérte a polgármestert, hogy avassa fel a sóbányát. A polgármester odahívta a sok embert, és felavatta a sóbányát. Így történt, hogy Lövétén is volt bánya, de nem akármilyen: a lövétei sóbánya.

Márton Kincső, IV. B osztály

ANYAKÖNYVI HÍREK 2026. JANUÁR

az anyakönyvi híreket a Polgármesteri Hivatal közli

Születések száma: 1

György István, született január 6-án, a György István és György Kinga szülők gyermeke

Házasságkötések száma: -

Őszinte részvétünket fejezzük ki a január hónapban elhunytak hozzátartozóinak:

Mihály Imre, született 1940-ben
Szikszai Erzsébet, született 1957-ben
Márton Pál, született 1960-ban
Tókos János, született 1949-ben
Fazakas József, született 1949-ben
Ladó Terézia, született 1938-ban
Demeter Venczel, született 1963-ban

Eladó Újnegyedben a 15. szám alatti bennvaló. Az ingatlan telekkönyvvvel rendelkezik. Telefonszám: 0723925402.

Eladó családi ház az 529-es házszámon, Sóbástyán, Balázs András néven, 505 m² területen. Érdeklődni a 0721868067 telefonszámon.

Eladó a Gál utca, 1082. szám alatti bennvaló. Érdeklődni lehet a következő telefonszámokon: 0740260916, 0749409236.

Eladó családi ház Lövétén a Györgypál utcában, 7. szám (839).

- Terület mérete: 364 m².
- Épület beépített felülete: 91 m².
- Telekkönyvileg rendben van.
- Telefon: 0726107003.

Régi arcok sárgult fényképeken

Lövétei leányok Brassóban, 1943. május 20-án. Balról: Ladó Ferenczné Orbán Teréz, Gábos Jánosné Mihály Juliánna, Egyed Domokosné Mihály Juliánna (Mózi), Tókos Pálné Juliánna, Egyed Jánosné, András Lajosné Margit. A képet Gábos Árpád küldte be.

Vicc

- Melyik zöldség a leggazdagabb alkoholban?
- ...
- A falra hányt borsó! (Beküldte: Szabó Dániel)

Az újságban megjelent cikkek tartalmáért a szerzők vállalják a felelősséget.

A szerkesztőség nem minden esetben ért egyet a cikkek tartalmával.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Tódor Lóránd, tördelés és szerkesztés: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Mónika, Egyed Tünde, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Mag

Ottília, Mihály János, Pál Erzsébet, Szikszai Berta, Tódor Attila, Török Enikő

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plébánia

Elérhetősége: Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853, e-mail: loveteikialto@gmail.com

